

יום שני

במעשי הנסים
של אליהו הנביא
ואלישע הנביא

ניסי אליהו הנביא זכור לטוב, ואלישע
הנביא זכור לטוב קריאת הפסוקים פותחת
שערים לפעול ישועות מה' יתברך

יום שני

מעשי הנסים

של אליהו הנביא
ואלישע הנביא

מזון אליהו ע"י העורבים
(יז, יז)

וְהָיָה, מִהֲנַחֵל תִּשְׁתָּהּ; וְאֵת הָעֲרָבִים צִוִּיתִי,
לְכַלְכֵּלָךְ שָׁם, וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ, כְּדִבַּר יְהוָה; וַיֵּלֶךְ,
וַיֵּשֶׁב בְּנַחֵל כְּרִית, אֲשֶׁר, עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן,
וְהָעֲרָבִים, מֵבֵאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר,
וּלְחֶם וּבָשָׂר, בָּעֶרֶב; וּמִן הַנַּחֵל, יִשְׁתָּה:

בשרד מזון

מעשי
הנסים

ליום שני

גם כד הקמח וצפחית השמן

(י, יד-טז)

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּד הַקֶּמֶחַ
לֹא תִכְלֶה, וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן, לֹא תִחְסֹר: עַד
יוֹם תֵּת יְהוָה, גֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְתִלָּךְ
וְתַעֲשֶׂה, כְּדָבָר אֲלֵיהֶו; וְתֹאכַל הִיא וְהוּא
וּבֵיתָהּ, יָמִים, כֹּד הַקֶּמֶחַ לֹא כִלְתָהּ, וְצִפְחַת
הַשֶּׁמֶן לֹא חִסֹּר כְּדָבָר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
אֲלֵיהֶו:

החייאת בן האלמנה

(יז, יט, כא-כג)

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ, תִּנֵּי לִי אֶת בְּנִי; וַיִּקְחֶהוּ
מִחִיקָה, וַיַּעֲלֶהוּ אֶל הָעֵלְיָה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב
שָׁם, וַיִּשְׁכְּבֶהוּ, עַל מִטָּתוֹ, וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה,
וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי הַגִּם עַל הָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר
אֲנִי מִתְגֹּדֵד עִמָּה הִרְעוֹתָ, לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ,
וַיִּתְמַדַּד עַל הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וַיִּקְרָא אֶל
יְהוָה וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי, תֵּשֶׁב נָא נַפְשׁ
הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל קִרְבִּי:

ליום ישדעיהו

יום
ששני

בשדר מזים

יִרְדַּת הָאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְאָכִילַת הַקֹּדֶבֶן וְהַמִּים

(יח, לא-לט)

וַיִּקַּח אֱלֹהִיו, שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַבְנִים, כַּמֶּסֶפֶר,
שִׁבְטֵי בְנֵי יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דָּבָר יְהוָה
אֵלָיו לֵאמֹר, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שֵׁמֶךָ. וַיִּבְנֶה אֶת
הָאַבְנִים מִזְבֵּחַ, בְּשֵׁם יְהוָה; וַיַּעַשׂ תְּעֵלָה,
כְּבֵית סֹאתִים זֶרַע, סָבִיב, לַמִּזְבֵּחַ. וַיַּעֲרֹךְ, אֶת
הָעֵצִים; וַיִּנְתֵּחַ, אֶת הַפֶּר, וַיִּשֶׂם, עַל הָעֵצִים.
וַיֹּאמֶר, מָלְאוּ אַרְבָּעָה כַּדִּים מִיָּם, וַיִּצְקוּ
עַל הַתְּעֵלָה, וְעַל הָעֵצִים; וַיֹּאמֶר שָׁנוּ וַיִּשְׁנוּ,
וַיֹּאמֶר שִׁלְשׁוּ וַיִּשְׁלְשׁוּ וַיִּלְכוּ הַמַּיִם, סָבִיב
לַמִּזְבֵּחַ; וְגַם אֶת הַתְּעֵלָה, מָלֵא מַיִם, וַיְהִי
בַּעֲלֹזַת הַמִּנְחָה, וַיִּגַּשׁ אֱלֹהִיו הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר,
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל, הַיּוֹם
יִדְעֶה כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ;
וּבְדַבְּרְךָ עָשִׂיתִי, אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עֲנֵנִי
יְהוָה, עֲנֵנִי, וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה
הָאֱלֹהִים; וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לִבִּם, אַחֲרֵינִית
וְתִפֹּל אֵשׁ יְהוָה, וְתֹאכַל אֶת הַתְּעֵלָה וְאֶת

בְּעֵר מִיָּדָם

מַעֲשֵׂי
הַנִּיסִּים

לְיָדָם וְשִׁעֲרֵיהֶם

הַעֲצִים, וְאֶת הָאֲבָנִים, וְאֶת הָעֵפֶר; וְאֶת הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּתְּעֹלָה, לַחֲכָה, וַיֵּרָא, כָּל הָעָם, וַיִּפְּלוּ,
עַל פְּנֵיהֶם; וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים:

הוֹרֶדֶת הַגֶּשֶׁם בַּתְּפִלָּה

(יח, מא-מה)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְאַחָאֵב, עָלָה אֶכֶל וְשִׁתָּה:
כִּי קוֹל, הַמּוֹן הַגֶּשֶׁם וַיַּעֲלֶה אַחָאֵב, לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת; וַאֲלֵינוּ עָלָה אֶל רֹאשׁ הַכְּרָמִל,
וַיִּגְהַר אֶרְצָה, וַיֵּשֶׁם פָּנָיו, בֵּין בְּרָכּוֹ וַיֹּאמֶר
אֶל נַעֲרוֹ, עָלָה נָא הַבֵּט דֶּרֶךְ יָם, וַיַּעַל וַיִּבֶט,
וַיֹּאמֶר אֵין מְאוּמָּה; וַיֹּאמֶר, שֵׁב שְׁבַע פְּעָמִים
וַיְהִי, בְּשֹׁבְעִית, וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָב קִטְנָה כְּכַף
אִישׁ, עָלָה מַיִם; וַיֹּאמֶר, עָלָה אָמֹר אֶל אַחָאֵב
אֶסֶר וָרֹד, וְלֹא יַעֲצֹרְכָה, הַגֶּשֶׁם:

אֲכִילָה ע"י מֶלֶאךְ אַרְבַּעִים יוֹם

וְאַרְבַּעִים לַיְלָה לֹא אֲכִילָה וְשִׁתִּיה

(יט, ה-ה)

וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּישֶׁן, תַּחַת, רֹתֵם אֶחָד; וְהִנֵּה זֶה
מֶלֶאךְ נִגַּע בּוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֶכּוֹל, וַיִּבֶט,

וְהָיָה מִרְאשֵׁתָיו עֲגַת רִצְפִּים וְצִפְחַת מַיִם;
וַיֹּאכַל וַיֵּשֶׁת, וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּשֶׁב מִלֶּאדָּ
יְהוָה שְׁנִית וַיִּגַּע בּוֹ, וַיֹּאמֶר קוּם אֲכַל: כִּי
רַב מִמֶּדֶד, הִדְרָדָה, וַיָּקָם, וַיֹּאכַל וַיֵּשֶׁתָּה; וַיֵּלֶךְ
בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהִיא, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה, עַד הָרַ הָאֱלֹהִים, חֹרֵב:

הַתְּגִלּוֹת ה' לְאַלְיָהוּ

(יט, ט, יא - יג)

וַיָּבֹא שָׁם אֶל הַמַּעְרָה, וַיֵּלֶן שָׁם; וְהָיָה דְבַר
יְהוָה, אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, מַה לָּךְ פֹּה אֱלִיָּהוּ,
וַיֹּאמֶר, צֵא וְעֲמֹדַת בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה, וְהָיָה
יְהוָה עִבֹר וְרוּחַ גְּדוּלָּה וְחֹזֶק מִפְּרֹק הָרִים
וּמִשְׁבַּר סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה;
וְאַחֲרֵי הָרוּחַ רֵעַשׁ, לֹא בְרֵעַשׁ יְהוָה וְאַחֲרֵי
הָרֵעַשׁ אֵשׁ, לֹא בְּאֵשׁ יְהוָה; וְאַחֲרֵי הָאֵשׁ, קוֹל
דְּמָמָה דָּקָה וַיְהִי כְשִׁמְעַ אֱלִיָּהוּ, וַיֵּלֶט פָּנָיו
בְּאַדְרֹתָיו, וַיֵּצֵא, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה; וְהָיָה
אֵלָיו, קוֹל, וַיֹּאמֶר, מַה לָּךְ פֹּה אֱלִיָּהוּ:

בְּשֵׁרֵי מִיָּדָם

מִעֲשֵׂי
הַנִּסִּים

לְיָדָם לְשִׁדְרָתָהּ

הגיצחון על אדם

(כ, יב, בא)

וְהִנֵּה נִבְיָא אֶחָד, נֶגֶשׁ אֶל אַחֲאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל,
וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה, הִרְאִיתָ אֶת כָּל הַהֲמוֹן
הַגָּדוֹל הַזֶּה; הִנְנִי נֹתֵנוּ בְיָדְךָ הַיּוֹם, וַיֵּדַעַת כִּי
אֲנִי יְהוָה. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיֵּךְ אֶת הַסּוֹס
וְאֶת הָרֶכֶב, וְהִכָּה בָאָרֶם, מִכָּה גְדוֹלָה:

הנבואה על אחאב וקיומה

(כא, יז-יט/כב, לו-לח)

וַיְהִי, דְּבַר יְהוָה, אֶל אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי, לֵאמֹר
קוּם יֵד, לִקְרֹאת אַחֲאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּשִׁמְרוֹן; הִנֵּה בְכָרֶם נְבוֹת, אֲשֶׁר יֵד שֵׁם
לְרֵשֶׁתוֹ וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה,
הֲרִצִּיתָ, וְגַם יִרְשֶׁתָּ; וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה
אָמַר יְהוָה, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת
דָּם נְבוֹת, יִלְקוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמָּךְ גַּם אַתָּה.
וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ, וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן; וַיִּקְבְּרוּ אֶת
הַמֶּלֶךְ, בְּשִׁמְרוֹן וַיִּשְׁטֹף אֶת הָרֶכֶב עַל בִּרְכַת
שִׁמְרוֹן, וַיִּלְקוּ הַכְּלָבִים אֶת דַּמוֹ, וְהַזְנוֹת,
רָחֲצוּ כְדֶבֶר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

לִידָם יִשְׂרָאֵל

יָדָם
יָדָם
יָדָם

בְּשִׁמְרוֹן

הנבואה על אחזיה וקיומה

(ב, א-ד, טז-יז)

וּמִלֵּאךְ יְהוָה, דִּבֶּר אֶל אֱלִיָּה הַתְּשֻׁבִי, קוּם
עָלֶיךָ, לִקְרֹאת מַלְאכֵי מֶלֶךְ שְׁמֶרֶון; וְדִבֶּר
אֲלֵהֶם הַמִּבְלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם
הַלְכִים לְדֹרֶשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֲקֶרֶון
וְלִכְן, כֹּה אָמַר יְהוָה, הַמָּטָה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם
לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה, כִּי מוֹת תָּמוּת; וַיֵּלֶךְ, אֱלִיָּה.
וַיָּמָת כְּדִבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלִיָּהוּ, וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹרָם תַּחֲתָיו:

הריגת השד וחמישיו ע"י אש מן השמים

(ב, א, י)

וַיַּעֲנֶה אֱלִיָּהוּ, וַיִּדְבֹר אֶל שֹׁר הַחֲמֻשִּׁים, וְאִם
אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי, תֵּרֵד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל
אֹתְךָ וְאֶת חֲמֻשֶׁיךָ; וְתֵרֵד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת חֲמֻשָּׁיו:

בקיעת הירדן ע"י אליהו

(ב, ב, ח)

וַיִּקַּח אֱלִיָּהוּ אֶת אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלֹם וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם,
וַיַּחֲצוּ הַנָּה וְהַנָּה; וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם, בַּחֲרֻבָּה:

בשר מים

מעשי
הנשים

ליום ישראלי

עליית אליהו בסעדה לשמיים

(ב,ב,יא)

וַיְהִי, הִמָּה הַלָּכִים הַלּוֹךְ וְדֹבֵר, וְהִנֵּה רֶכֶב
אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ, וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם; וַיַּעַל,
אֵלֶיהוּ, בַּסַּעֲדָה, הַשָּׁמַיִם:

חציית הירדן ע"י אלישע

(ב,ב,יד)

וַיִּקַּח אֶת אֲדֹרֶת אֵלֶיהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו,
וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם, וַיֹּאמֶר, אֵיהָ יְהוָה אֱלֹהֵי
אֵלֶיהוּ; אֵף הוּא וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם, וַיִּחְצוּ הִנֵּה
וְהִנֵּה, וַיַּעֲבֹר, אֱלִישָׁע:

המתקת המים ע"י "מלח"

(ב,ב,יט-כב)

וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר, אֵל אֱלִישָׁע, הִנֵּה נָא
מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב, כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה; וְהַמַּיִם
רָעִים, וְהָאָרֶץ מְשַׁכֶּלֶת וַיֹּאמְרוּ, קָחוּ לִי צִלְחִית
חֲדָשָׁה, וְשִׂימוּ שָׁם, מֶלַח; וַיִּקְחוּ, אֵלָיו וַיֵּצֵא
אֵל מוֹצָא הַמַּיִם, וַיִּשְׁלַךְ שָׁם מֶלַח; וַיֹּאמֶר
כֹּה אָמַר יְהוָה, רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה

מִשָּׁם עוֹד, מוֹת וּמִשְׁכָּלַת וַיִּרְפוּ הַמַּיִם, עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, כְּדָבָר אֱלִישֶׁעַ, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

גם הדובים והיער

(ב,ב,בג-כד)

וַיַּעַל מִשָּׁם, בֵּית אֵל; וַהֲוֹא עָלָה בְּדֶרֶךְ,
וַנַּעֲרִים קִטְנִים יֵצְאוּ מִן הָעִיר, וַיִּתְקַלְסוּ בוֹ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ, עָלָה קָרַח עָלָה קָרַח וַיִּפֹּן אַחֲרָיו
וַיֵּרְאֵם, וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם יְהוָה; וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּי
דָבִים, מִן הַיַּעַר, וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם, אַרְבָּעִים
וּשְׁנַי יְלָדִים:

מילוי הנחל ללא גשם

(ב,ג,טז,יז,כ)

וַיֹּאמֶר, כֹּה אָמַר יְהוָה: עֲשֵׂה הַנַּחַל הַזֶּה,
גְּבִים גְּבִים כִּי כֹה אָמַר יְהוָה, לֹא תֵרְאוּ רוּחַ
וְלֹא תֵרְאוּ גֶשֶׁם, וְהַנַּחַל הַזֶּהוּ, יִמְלֵא מַיִם;
וּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמִקְנֵיכֶם, וּבְהֶמְתְּכֶם. וַיְהִי
כַּבֶּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וַהֲנִיחַ מַיִם בְּאִים מִדֶּרֶךְ
אֲדוֹם; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, אֶת הַמַּיִם:

בשדר מים

מעשי
הנשים

ליום ישראלי

הנצחון על מואב

(כ, ג, יח, יט, כד, כה)

וְנָקַל זֹאת, בְּעֵינַי יְהוָה; וְנָתַן אֶת מוֹאֵב,
בְּיָדְכֶם, וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְּצָר, וְכָל עִיר
מִבְּחוּר, וְכָל עֵץ טוֹב תִּפְּילוּ, וְכָל מַעְיְנֵי
מַיִם תִּסְתַּמוּ; וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה, תִּכְאֲבוּ
בְּאֲבָנִים: וַיָּבֹאוּ, אֶל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְמוּ
יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ אֶת מוֹאֵב, וַיִּנָּסוּ מִפְּנֵיהֶם; וַיִּכּוּ
בָּהּ, וְהִכּוּת אֶת מוֹאֵב וְהָעָרִים יִהְיוּ וְכָל
חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ אֲבָנוֹ וּמִלְאוּהָ,
וְכָל מַעְיֵן מַיִם יִסְתַּמוּ וְכָל עֵץ טוֹב יִפְּלוּ,
עַד הַשְּׂאִיר אֲבָנִיהָ בְּקִיר, חֲרָשֶׁת; וַיִּסָּבוּ
הַקְּלָעִים, וַיִּכּוּהָ, וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאֵב, כִּי חֹזֶק
מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה; וַיִּקַּח אוֹתוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ
שֶׁלֶף חָרֵב, לְהִבְקִיעַ אֶל מֶלֶךְ אֱדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ:

גם דיבוי השמן

(פ"ד, א-ז)

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל
אֱלֹהֵי שָׁע לֵאמֹר, עֲבַדְךָ אִישֵׁי מֵת, וְאַתָּה יָדַעְתָּ,
כִּי עֲבַדְךָ הָיָה יָרָא אֶת יְהוָה; וְהַנְּשָׂה בָּא

לִידָם יִשְׂרָאֵל

יום
שני

בשדר מידם

לַקַּחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדֵי לוֹ, לַעֲבָדִים וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 אֱלִישֶׁעַ, מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, הַגִּידִי לִי, מָה יֵשׁ לָךְ
 בַּבַּיִת; וַתֹּאמֶר, אֵין לִשְׂפָחָתְךָ כָּל בַּבַּיִת, כִּי,
 אִם אֲסוּדָּ שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר, לָכִי שְׁאַלִי לָךְ כָּלִים
 מִן הַחוּץ, מֵאֵת, כָּל שְׂכַנֶּיךָ כָּלִים וְרָקִים, אֶל
 תִּמְעִיטִי וּבָאת, וְסָגַרְתָּ הַדֶּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעַד
 בְּנִיךָ, וַיִּצְקֶתָ, עַל כָּל הַכָּלִים הָאֵלֶּה; וְהַמָּלֵא,
 תִּסִּיעֵי. הַ וַתֵּלֶךְ, מֵאֵתוֹ, וַתִּסָּגֵר הַדֶּלֶת, בְּעֶדְהָ
 וּבְעַד בְּנִיהָ; הֵם מַגִּישִׁים אֵלֶיהָ, וְהִיא מוֹצֶקֶת
 וַיְהִי כַּמְּלֵאת הַכָּלִים, וַתֹּאמֶר אֶל בְּנֵה הַגִּישָׁה
 אֵלַי עוֹד כָּלִי, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ, אֵין עוֹד כָּלִי;
 וַיַּעֲמֹד, הַשֶּׁמֶן. וַתֵּבֵא, וַתִּגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים,
 וַיֹּאמֶר לָכִי מִכְּרִי אֶת הַשֶּׁמֶן, וְשִׁלְמִי אֶת
 נַשְׂיֶךְ; וְאֵת וּבְנִיךָ, תַּחֲיִי בְּנוֹתָר:

נתינת בן לשונמית

(כד, מז, יז)

וַיֹּאמֶר, קְרָא לָהּ; וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד, בַּפֶּתַח
 וַיֹּאמֶר, לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֵת חִבָּקֶת בֶּן;
 וַתֹּאמֶר, אֶל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל תִּכְזֹּב,

בשרד מידם

מעשי
הנשים

ליום שער צדק

בְּשִׁפְחָתָךְ וַתַּהַר הָאִשָּׁה, וַתֵּלֶד בֶּן, לְמוֹעֵד
הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלֹהִישָׁע:

גם החיאת הילד

(ב, ד, לב-לד)

וַיָּבֹא אֱלֹהִישָׁע, הַבֵּיתָה; וְהִנֵּה הַנֶּעַר מֵת,
מִשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ וַיָּבֹא, וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד
שְׁנֵיהֶם; וַיִּתְּפִל, אֶל יְהוָה וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל
הַיֶּלֶד, וַיִּשֶׁם פִּיּוֹ עַל פִּיּוֹ וַעֲיִנָּיו עַל עֵינָיו
וַכֹּפִּיו עַל כַּפּוֹ, וַיִּגָּהֲר, עָלָיו; וַיָּחֵם, בָּשָׂר הַיֶּלֶד
וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית, אַחַת הַנָּה וְאַחַת הַנָּה, וַיַּעַל,
וַיִּגָּהֲר עָלָיו; וַיִּזְוֹרֵר הַנֶּעַר עַד שֶׁבַע פְּעָמִים,
וַיִּפְקַח הַנֶּעַר אֶת עֵינָיו:

דיפוי האדם שבסיד

(פ"ד, לח-מא)

וְאֱלֹהִישָׁע שָׁב הַגְּלָגְלָה, וְהִרְעֵב בָּאָרֶץ, וּבְנֵי
הַנְּבִיאִים, יֹשְׁבִים לִפְנָיו; וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ, שְׁפֹת
הַסִּיר הַגְּדוֹלָה, וּבִשְׁל נָזִיד, לְבְנֵי הַנְּבִיאִים
וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל הַשָּׂדֶה, לְלַקֵּט אֹרֶז, וַיִּמָּצֵא
גֶּפֶן שָׂדֶה, וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פַקְעֵת שָׂדֶה מְלֵא

בְּגֵדוֹ; וַיָּבֵא, וַיַּפְלֹחַ אֶל סִיר הַנָּזִיד כִּי לֹא
יָדְעוּ וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים, לֶאֱכֹל; וַיְהִי כְּאֹכְלָם
מִהַנָּזִיד וְהִמָּה צָעֲקוּ, וַיֹּאמְרוּ מוֹת בְּסִיר אִישׁ
הָאֱלֹהִים, וְלֹא יָכְלוּ, לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר, וַקְחוּ
קֶמֶחַ, וַיִּשְׁלַח, אֶל הַסִּיר; וַיֹּאמֶר, צֵק לָעַם
וַיֹּאכְלוּ, וְלֹא הָיָה דְבַר רָע, בְּסִיר:

הבדכה באוכל והותר

(פ"ד, מב-מד)

וְאִישׁ בָּא מִבַּעַל שְׁלֶשָׁה, וַיָּבֵא לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים לֶחֶם בִּכּוּרִים עֲשׂוּרִים לֶחֶם שְׁעָרִים,
וְכֹרֶמֶל, בְּצֻקֵּלָנוּ; וַיֹּאמֶר, תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ
וַיֹּאמֶר, מִשְׁדָּתוֹ, מָה אֵתָּן זֶה, לִפְנֵי מַאֲהָ אִישׁ;
וַיֹּאמֶר, תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה,
אֵכֹל וְהוֹתַר וַיֵּתֶן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ,
כְּדַבַּר יְהוָה:

דיפוי נעמן מצרעתו

(פ"ה, י"ד)

וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע, מִלֶּאךָ לֵאמֹר: הֲלוֹךְ,
וְדַחֲצַת שְׁבַע פְּעָמִים בִּירְדֵּן, וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרְךָ

לָד, וּטְהוֹר: וַיֵּרֶד, וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שְׁבַע פְּעָמִים,
כְּדָבָר, אִישׁ הָאֱלֹהִים; וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ, כְּבֶשֶׂר
נָעַר קָטָן וַיִּטְהַר:

צִדְעַת גַּחְזִי

(פ"ה, ה, כז)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לְבִי הָלָה, כְּאִשֶּׁר הִפֵּךְ אִישׁ
מֵעַל מְרֻכְבָּתוֹ לִקְרֹאתָהּ; הֵעֵת לִקְחַת אֶת
הַכֶּסֶף, וְלִקְחַת בְּגָדִים, וְזִיתִים וְכֶרֶמִים וְצֹאן
וְבָקָר, וְעַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וְצִדְעַת נַעֲמָן תִּדְבֹּק
בָּהּ, וּבְזֹרְעָה לְעוֹלָם; וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו, מִצִּדְעַת
כֶּשֶׁלֶג:

הַצַּפַּת הַבְּרוֹזֵל מֵהִירְדֵן

(פ"ו, ה, ז)

וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה, וְאֶת הַבְּרוֹזֵל נָפַל
אֶל הַמַּיִם; וַיִּצָּעֶק וַיֹּאמֶר אָהָה אֲדֹנִי, וְהוּא
שָׂאוֹל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים, אָנָּה נָפַל;
וַיִּרְאֶהוּ, אֶת הַמָּקוֹם, וַיִּקְצַב עֵץ וַיִּשְׁלַךְ שָׁמָּה,
וַיִּצֶף הַבְּרוֹזֵל, וַיֹּאמֶר, הֲרֵם לָהּ; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ,
וַיִּקְחָהּ:

ראיית מיקום מלך אדם

(פ"ד, ח-ט)

וּמֶלֶךְ אָדָם, הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל; וַיִּזְעַץ אֶל
עַבְדּוֹ לֵאמֹר, אֶל מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמָנִי תַחֲנַנְתִּי
וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר, הִשְׁמַר, מֵעַכְרָהּ הַמְּקוֹם הַזֶּה: כִּי שָׁם,
אָדָם נִחַתִּים:

פקיחת עיני הנער

(פ"ד, טז-יז)

וַיִּשְׁכֶּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים, לָקוּם, וַיֵּצֵא,
וְהָנִה חֵיל סוֹכֵב אֶת הָעִיר וְסוֹס וָרֶכֶב; וַיֹּאמֶר
נַעֲרוֹ אֵלָיו אָהָה אֲדֹנִי, אֵיכָה נַעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר,
אַל תִּירָא: כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתַנּוּ, מֵאֲשֶׁר אוֹתָם
וַיִּתְּפִלֵּל אֱלִישֶׁעַ, וַיֹּאמֶר, יְהוָה, פְּקַח נָא אֶת
עֵינָיו וַיִּרְאָה; וַיִּפְקַח יְהוָה, אֶת עֵינֵי הַנֶּעֶר,
וַיִּירָא וְהָנִה הָהָר מְלֵא סוֹסִים וָרֶכֶב אִשׁ,
סְבִיבַת אֱלִישֶׁעַ:

בשרד מידים

מעשי
הנשים

ליום ששצד

הכאת אדם בסנודים

(פ"ה יח)

וַיֵּרְדּוּ, אֵלָיו, וַיִּתְּפֹלֵל אֱלִישֶׁעַ אֶל יְהוָה
וַיֹּאמֶר, הֵךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסִנּוּדִים; וַיִּכֶם
בְּסִנּוּדִים, כְּדָבָר אֱלִישֶׁעַ:

ראיית שליח המלך הבא להרגו

(פ"ו, לב-לג)

וְאֱלִישֶׁעַ יָשָׁב בְּבֵיתוֹ, וְהַזְקֵנִים יֹשְׁבִים אִתּוֹ;
וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנֵיו, בְּטָרֶם יָבֹא הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל הַזְקֵנִים הַדְּאִיתֶם כִּי שְׁלַח
בֶּן הַמְּרִצָּח הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת רֹאשִׁי, רְאוּ כִּבֵּא
הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדָּלֶת וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדָּלֶת,
הֲלוֹא קוֹל רַגְלִי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו עוֹדֵנִי מִדְּבַר
עַמִּם, וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יֵרֵד אֵלָיו; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה
זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה מָה אוֹחִיל לִיהְיוֹת, עוֹד:

נבואת מכירת התבואה בזול

(פ"ז, א)

וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ, שְׁמַעוּ דְּבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר
יְהוָה, כָּעֵת מִחָר סָאָה סִלֵּת בְּשֶׁקֶל וְסִאתִים
שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שְׁמֶרוֹן: וַיֵּצֵא הָעָם

וַיִּכְזֹּב, אֶת מַחְנֵה אֲדָם; וַיְהִי סָאָה סִלַּת בְּשָׁקָל,
וּסְאָתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקָל כְּדָבָר יְהוָה:

הנבואה על השליש וקיומה

(פ"ז, ב"ד)

וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל יָדוֹ
אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר, הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה
אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם, הִיְהִיָּה הַדָּבָר הַזֶּה; וַיֹּאמֶר,
הַנָּכָה רָאָה בְּעֵינֶיךָ, וּמִשָּׁם, לֹא תֹאכַל:
וְהַמֶּלֶךְ הַפְקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל
יָדוֹ, עַל הַשַּׁעַר, וַיִּרְמָסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר, וַיָּמָת:

הנבואה על בן הדד

(פ"ח, ט"ו)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישֶׁע, לֵךְ אָמַר לוֹ חַיָּה תַּחֲיָה;
וְהִרְאֵנִי יְהוָה, כִּי מוֹת יָמוּת: וַיְהִי מִמַּחֲדָת,
וַיִּקַּח הַמֶּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם, וַיִּפְרֹשׂ עַל פָּנָיו,
וַיָּמָת; וַיִּמְלֹךְ חֲזָהֲאֵל, תַּחֲתָיו:

החייאת המת מעצמות אלישע

(פ"ג, כ-כא)

וַיָּמָת אֱלִישֶׁע, וַיִּקְבְּרֵהוּ; וַגִּדְּדִי מוֹאֲב יָבֹאוּ
בָּאָרֶץ, בָּא שָׁנָה וַיְהִי הֵם קֹבְרִים אִישׁ, וְהִנֵּה

רְאוּ אֶת הַגָּדוֹד, וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ, בְּקֶכֶד
אֱלִישָׁע; וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ, בְּעִצְמוֹת אֱלִישָׁע,
וַיָּחִי, וַיָּקָם עַל רַגְלָיו:

לִי יָם יִשְׁמְרֵנִי

בְּשֹׁרֵךְ מִיָּם